

βλέπεται προσεχώς ύψωσις, αν ύψωθῆ ὁ σιδηρός ἐν Ἀγγλίᾳ, αν ζεπέσουν τὰ κάρβουνα, αν ὀλιγοστευθῆ ὁ φέρος τῶν ἐκβολάδων, αν ἐπιτύχουν τὰ πλυντήρια, αν ἀνακαλυφθοῦν ἐν τοῖς μεταλλείοις φλέβες ἀργύρου, αν ὁ καλὸς Θεὸς βρέξῃ χρυσὴν βροχὴν.

ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ. Ἦρχισεν ἡ ζήτησις πράγματος. Παραγγελία ἐδόθη διὰ 96 κομμάτια, εὐρεθέντων 92 εἰς ἀποθήκην διαμετακομίσσεως ζητούνται 4 ἀκόμη οἰαζθήποτε **ΑΨΗΣ.**

Ἀξιότιμος Κύριε Συντάκτα τοῦ «Ἀσμοδαίου»,

Ἐν τῷ προτελευταίῳ φύλλῳ ὑμῶν μετὰ τὸ τέλος τῆς 2^{ης} παραγράφου τῶν Σκηνιπῶν παρελείψατε νὰ προσθήσῃτε ὅτι, ὁ αὐτὸς ἱστορικὸς θ' ἀναφέρῃ ὅτι τὴν παγίδα ταύτην ἐτελειοποίησεν ἕτερος στρατηλάτης (ὀνομασθεὶς καὶ Λέων διὰ τὸ ἄγριον τοῦ χαρακτῆρός του, διότι τὰ πάντα ὡς Λέων ἐξερρήμου) ὀνομάσας αὐτὴν σεῖραν (série), ἤλπιζε δὲ τὴν ἐκ τοῦ μηχανήματος τούτου παντελῆ ἐξόντωσιν τῶν ἰθαγενῶν, οἵτινες ὑμῶς, πληροφορηθέντες παρὰ τῶν γειτόνων αὐτῶν Μεγαρέων ὅτι ἀποικία τις αὐτῶν παρὰ τὸν Θρακικὸν Βόσπορον εἶχεν ἐξολοθρευθῆ ὑπὸ τοῦ μηχανήματος τούτου εἰς τὴν θέσιν τὴν καλουμένην Τροχιόδρομος, ἐγένοντο προσεκτικώτεροι καὶ ἀπέφυγον αὐτὴν.

Ἄλλος ὅμως ἱστορικὸς θέλει παρατηρήσει ὅτι τὸ τοιοῦτον δὲν ἔχεται πιθανότητα, καθόσον αἱ τότε σχέσεις τῶν Μεγαρέων μετὰ τῶν ἀποίκων αὐτῶν Βυζαντιῶν εἶχον ὅλως χαλαρωθῆ, ὥστε οἱ ἰθαγενεῖς δὲν ἦτο δυνατόν νὰ μάθωσι παρ' αὐτῶν τὴν κατὰ τὸν Τροχιόδρομον πανωλεθρίαν. Πρέπει λοιπὸν νὰ ἀποδώσωμεν τὴν ἀπὸ τοῦ προμεροῦ μηχανήματος σωτηρίαν αὐτῶν εἰς ἕμισον ἐπέμβακσιν τῶν πολιούχων θεῶν.

II. Θ.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Πολλὰ ἐφημερίδες ἐπήνεσαν τὴν διαγωγὴν κυριῶν τιμῶν καὶ δεσποινίδων, αἵτινες ἀφήσασαι κατὰ μέρος τὰς ἀριστοκρατικὰς προλήψεις κηδύονταν νὰ κοσμήσωσι διὰ τῆς παρουσίας των τὰ θεατρία τῆς πλατείας τοῦ Θεάτρου, ὅπως γίνεται καὶ ἐν Παρίσι. Φίλοι ὄντες καὶ ἡμεῖς τῆς λιτότατος εὐρίσκωμεν τὸν νεωτερισμὸν ἀξιέπαινον, πολὺ ἤτοι ἀμφιβάλλομεν αν θὰ δυναθῆ νὰ βίβοβόλησῃ παρ' ἡμῶν, τὴν δὲ σύγκρισιν πρὸς ὅ,τι γίνεται ἐν Γαλλίᾳ εὐρίσκωμεν ἀτυχῆ διὰ τοὺς ἐξῆς λόγους:

Α'. Ἡ μὲν Γαλλία ἀπὸ τῆς πτώσεως τοῦ βωμικικοῦ κράτους ἀυτονομεῖται, ἡ δὲ Ἑλλάς χρεὶς ἀκόμη ἦτο δούλη, καὶ μέλισσα τῶν Τούρκων.

Β'. Εἰς Παρίσιος τὰ μὲν θεατρία τοῦ Θεάτρου τιμῶνται φρ. δέουκ, τὰ δὲ ἡμερομίσθια τῶν ὑποδηματοποιῶν φρ. τρία, ἐνῶ εἰς Ἀθήνας συμβαίνει ἀκριβῶς τὸ ἀνάπαλιν.

Γ'. Οἱ Παρίσιος εἶναι πόλις μεγάλη, καὶ ὡς ἐκ τούτου φιλόμοσοι μάγιστροι καὶ ἀμαζήλαται δύνανται νὰ καθίσωσι πλησίον κομψῆς κυρίας, ττροῦντες εὐκόλως τὸ i p-e-o-g-n-i-t-o, ἐνῶ εἰς Ἀθήνας τοῦτο εἶναι ἀπολύτως ἀδύνατον.

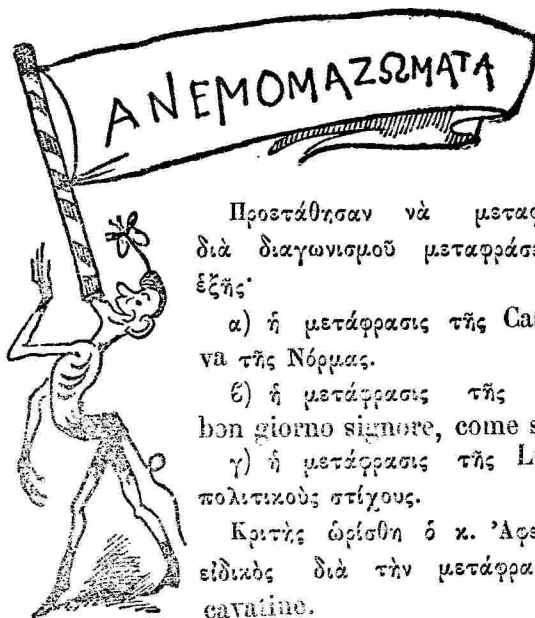
Δ'. Εἰς Γαλλίαν ὑπάρχει τὸ σωτήριο ἐθῆμον νὰ μὴ ἀποστῆται τις τὴν λόγον εἰς τὴν γείτονα ἢ τὴν γειτονισσάν σου, αν δὲν ἐπαρουσιάσῃ αὐτοῖς: εἰς δὲ τὰς Ἀθήνας ἡ λέξις παρουσίασις δὲν εὐρίσκαται εἰμὴ μόνον εἰς τὸ λεξικὸν τῆς Ἀθῆνης.

Ε'. Εἰς Παρίσιος τὸ χωρίζον τὰς σειρὰς τῶν θεατιῶν

διάστημα εἶναι σημαντικόν, ἐνῶ ἐν τῷ ἡμετέρῳ θεάτρῳ ἀδύνατον εἶναι νὰ λάβῃ τις τὴν θέσιν τοῦ ἀνευ θραύσεως ποδῶν καὶ ψαύσεως γονάτων, πρὸς μεγίστην πιθανῶς δυσἀρέσκειαν τῶν κυριῶν ὅσαι ἔχουσι σερνότητα ἢ κ. α. λ. ο. ς.

ΣΤ'. Εἰς Γαλλίαν τέλος πάντων ἡ ἀτμοσφαῖρα τῶν θεάτρων ἀνανεοῦται ἀδιακόπως δι' ἀτμοκινήτων μηχανῶν, ἐνῶ παρ' ἡμῶν οὐδὲν τοιοῦτον ὑπάρχει, καὶ εὐαίσθητος δέσποινα δύναται νὰ τύχῃ γείτων ἢ κομψοῦ νεανίσκου ἐξ ἐκείνων οἵτινες πλημμυροῦσι τὸ μανδύλιόν των διὰ μόσχου, πρᾶγμα πολλάκις ὀχληρὸν, ἢ κυρίου ἀρκουμένου εἰς μόνην τὴν φυσικὴν αὐτοῦ ὁσμὴν ὅπερ εἶναι ἐνίοτε ὀχληρότερον.

Διὰ ταῦτα ὁ Ἀσμοδαῖος νομίζει ὅτι αἱ κυρίαί πρέπει ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ μένωσιν εἰς τὰ θεατρία, ὅσαι τοῦλάχιστον εἶναι ὄπαδοί τοῦ «Μῆμου ἄπτου.»

Προτάθησαν νὰ μεταφρασθῶσι διὰ διαγωνισμοῦ μεταφράσεων τὰ ἐξῆς:

- α) ἡ μετάφρασις τῆς Casta Di-na τῆς Νόρμας.
- β) ἡ μετάφρασις τῆς φράσεως bon giorno signore, come state.
- γ) ἡ μετάφρασις τῆς Lucia εἰς πολιτικούς στίχους.

Κριτῆς ὤρίσθη ὁ κ. Ἀφεντούλης, εἰδικὸς διὰ τὴν μετάφρασιν τῶν eanaine.

Κατ' ἐπίμονον αἴτησιν τῶν συνυπαλλήλων ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἐσωτερικῶν ἢ κυβέρνησις ἔστειλε τὸν κ. Μ. I. Π. νὰ διέλθῃ τοὺς θερμοὺς μῆνας εἰς τὴν ἀλλοδαπήν.

Οἱ διευθυνταὶ τοῦ Περικλέους βιαργεστήσαντες ἀπὸ τὰς μεταλλευτικὰς ἐργασίας, ἀπεφάσισαν νὰ βάρωσι κουκούλια.

Τὸ γραφὸν ὑφ' ἡμῶν ὅτι ὁ κ. Μ. Λάμπρος γίνεται καλόγηρος δὲν εἶναι φαίνεται ἀληθές. Τούτου δὲ ἀπόδειξιν σαφῆ μᾶς δίδει ὁ ἴδιος, ἀποκόψας τὸν πώγωνα.

Οἱ κκ. Βενδεθῆς, Πύργος καὶ Γούδας συνιστῶσιν ἀνώμουν μετοχικὴν ἐταιρίαν, ἥτις θὰ περισυνάξῃ τὰ πορτοκαλλόφλυδα τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἀνατολῆς καὶ θὰ τὰ στείλῃ εἰς Εὐρώπην. Ἡ αὐτὴ ἐταιρία προστίθεται καὶ τὴν κατασκευὴν κεντρικοῦ λιμένος παρὰ τὸ Θεσσαῖον ὅπου κείταται νῦν ὁ κῆπος.

Ἡ Δαντομαχία ἐξακολουθεῖ ἐπιτεινομένη. Τώρα οἱ κριταὶ προσπαθοῦσι νὰ ἀποδείξωσιν ἀλλήλους ἄγραμμάτους καὶ δὴ ὁ Ἀφεντούλης διὰ τῆς Παλιγγενεσίας λέγει ὅτι ὁ Κομμανοῦδης ἀγνοεῖ ὅλως τὴν Ἰταλικὴν. Ποῖος τοῦ τὸ εἶπε;

ρύσσεται, εφείλει, οὐδέποτε φατριάζουσα, νὰ ᾖ πάντοτε ἐκλεκτικὴ διότι μόνον οὕτω, καίτοι οὐχὶ ὀρθῶς παρὰ τῶν πλείστων σήμερον ἐκτιμωμένη, δύναται νὰ συμπληρῶσιν τὸ ἡράκλειον ἔργον καὶ νὰ φανῆ ἀκολουθοῦσα τὰ διδάγματα τῆς κατὰ πάντων τῶν στοιχείων θριαμβουσίας ἡμετέρας παλιγγενεσίας· ἐλέγχεται δὲ λησμονοῦσα τὸν προορισμὸν τῆς, ὅταν ἐπαινοῦσα ἢ κατακρίνουσα, ὁμοιάζει πρὸς τὸν κεραυνὸν, ὅστις προσβάλλει μόνον τοὺς οἴκους τοὺς στερουμένους, ἢ μὴ ἔχοντας εἰς ἐνέργειαν τοὺς κεραυνογαγούς των καὶ γίνεται πρόξενος σκανδάλων ὅταν μιμουμένη τὸν δαίμονα Ἄσμοδαῖον ἀποκαλύπτει τὰ σφάλματα καὶ πειράζει ἀδιακρίτως πάντας. Ο.

ΕΝΔΥΜΑΣΙΑΙ ΔΙΑ ΜΕΤΑΜΦΙΕΣΕΙΣ

Ὁ Ἄσμοδαῖος, ἵνα εὐκολύνῃ τοὺς ἀναγνώστας αὐτοῦ νὰ μεταμφιεσθῶσιν αὐτὰς τὰς ἡμέρας συνιστᾷ αὐτοῖς τὰ ἐξῆς εἶδη, μὴ δυνάμενος δυστυχῶς νὰ συνάξῃ αὐτὰ εἰς ἀποθήκην.

- 1) Τὸ καπέλο gibus τοῦ κ. Βολόφσκη.
- 2) Τὸ ἐπανωφόριον raglan τοῦ κ. Σούτζου.
- 3) Τὰ τζουλουφάκια τοῦ κ. Γοιτσάρα ἢ τοῦ κ. Ἀργυράμου κατ' ἀρέσκειαν.
- 4) Ταῖς φαβορίταις τοῦ κ. Πετρῆ, καθὼς καὶ τὸ ἐπὶ τῆς ῥίνας αὐτοῦ ἀραιὸν τρίχωμα.
- 5) Τὸ κομπολόγι τοῦ κ. Γούδα.
- 6) Τὰ μαῦρα γάντια τοῦ κ. Μιστριώτου.
- 7) Τὰ κοντὰ πανταλόνια τοῦ κ. Κόντου.
- 8) Τὴν κόμην τοῦ κ. Πλατύ.
- 9) Τὸν κοῦκον τοῦ κ. Δραζίνου.
- 10) Τὰ σκαρπίνια τοῦ κ. Σαριπόλου.
- 11) Ταῖς στάφαις τοῦ κ. Στεφανίδου.
- 12) Τὸν μανδύαν, καὶ τὴν πόλκην a la Ernani, τοῦ ποιητοῦ Οἰκονομίδου.

ΟΙ ΟΜΟΓΕΝΕΙΣ

Τὸν βλέπετε αὐτὸν ἐκεῖ;
εἰς μέγαρον νῦν κατοικεῖ,
ἀμάξας ἔχει κ' ἵππους,
χρυσᾶς αἰθούσας, κήπους
καὶ πενομένους συγγενεῖς . . .
Φεῦ! εἶν' ὁμογενής!

Τὸν ἄλλον βλέπετε ἐκεῖ;
τὴν γῆν νομίζεις διοικεῖ.
Ἔχει χονδρὴν κοιλίαν
καὶ κεφαλὴν θρασεῖαν.
Θαῤῥεῖ πῶς εἶνε κ' εὐγενής . . .
Ἄλλ' εἶν' ὁμογενής!

Τὸν τρίτον βλέπετε ἐκεῖ;
μόλις τὸν φέρ' ἡ Ἀττικὴ,
ἀφοῦ τὴν ἤρπασ' ὄλην,
σχεδὸν κ' αὐτὴν τὴν πόλιν,
διώκτης πλοῦτου ἀπηνής . . .
Φεῦ! εἶν' ὁμογενής!

Τὸν βλέπετε αὐτὸν ἐκεῖ;
Μὴ πλησιάζης, σ' ἀδικεῖ
κ' ἐάν σ' εὐεργετήσῃ.
Εἰς δῶμα θὰ σὲ κλείσῃ
πτωχῶν, ἀφοῦ πτωχὸς γενῆς . . .
Φεῦ! εἶν' ὁμογενής!

Τοὺς ἄλλους, ἄλλους παρεκεῖ
τοὺς βλέπετε; Δὲν μᾶς ἀρκεῖ
τὸ φύλλον κ' ἂν γεμίτῃ
νὰ τοὺς ἀπαριθμήσῃ.
Καὶ ὅμως ὄλοι των εἶν' εἰς
τύπος ὁμογενής.

ΦΛΟΞ.

Ὁ ὑπεύθυνος ΚΩΝΣΤ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ.